

İslam İnkılâbı Rehberinin, ülke yetkilileri ve Vahdet konferansı konuklarına hitaben yaptığı konuşmanın tam metni - 29 /Dec/ 2015

Bismillahirrahmanirrahim

و الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا محمد و آله الطاهرين.

Âlemlerin rabbi Allah’a hamd olsun, seyidimiz Muhammed (sav) ve temiz Ehli Beyt’ine salât ve selam olsun

Siz değerli ve azizlere tebrikte bulunurum; bu toplantıda hazır bulunan İslami vahdet kurultayı konukları ve İslam ülkelerinin muhterem elçilerine yüce İslam peygamberi ve onun değerli evladı Hz. İmam Sadık (as)’ın mübarek veladetlerini tebrikte bulunurum. Ayrıca tüm İran halkı ve bütün İslam ümmetine, âlemin tüm özgürlerine ve fazilet ve ahlak uğruna cihadda bulunmaya, fazilete, ahlaka değer verenlere tebrikte bulunurum.

Yüce İslam peygamberinin veladeti, ayrıca o hazretin bi’seti, o günün ölü dünyasının varlığına enjekte edilmiş bir ruh gibiydi. O dünya görünüşte canlıydı, hükümetler, saltanatlar, çabalar, faaliyetleri mevcuttu. Fakat o dünyada insanlığın ölümü söz konusuydu, faziletin ölümü söz konusuydu. Var olan şey ise zulüm, adaletsizlik, cefa, ayırım ve gaddarlıktı. Faziletler ölmüştü. Nitekim Allah resulünün kendisi ve daveti o günkü dünyaya bir ruh kazandırdı. Daveti ve kendisi tabirini kullanmamdan gaye bunun içindir ki peygamberin kendisi de İslam’ın tecessümüyü. Allah Resulünün değerli eşinden nakledilmiştir ki diyor: “رَأَى الْقُلُوبَ مَلْفُوحَةً” [1] Mücessem Kur’andı. Peygamber (saav) ve dini o ölü dünyaya yeni bir ruh kazandırdı.

إِسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ [2]

Yani: Allah’a ve Peygambere icâbet edin ve bilin ki Allah, hiç şüphe yok, insanın kendisiyle kalbinin arasına girer.

Onun getirdiği o dönem insanları için, karanlık dünya, ölüm toprağının serpilmiş olduğu, afetzede dünya için bir hayattı, yaşamdı.

Ben ve sizler işte bugün bu töreni kutlamaktayız. Sözle, bir araya toplanarak değerlendirmek, kutlamak iyi bir şeydir ama bu, İslam’a ve peygambere itaat etme iddiasında bulunan benden ve sizlerden beklenen şey değil. Bu yeterli değil. Bizler de günümüz ölü dünyasına, günümüz afetzede dünyasına yeni bir ruh kazandırma gayreti içinde olmalıyız. Bugün de dünya zulme uğramıştır, kasavete uğramıştır, ayırma uğramıştır. Bugün de faziletin ölümü, insanların en büyük matemidir. Faziletler, materyalist güçlerin imkanları ve araçları vasıtasıyla sindirilmekte; adalet sindirilmekte, insanlık ve ahlak sindirilmekte; insanların kanları güç sahipleri tarafından korkusuzca akıtılmakta; kudret sahibi güçler tarafından talan edildikleri için halklar açlıktan yaşamalarını yitirmekteler. İşte günümüz dünyasının durumu bundan ibarettir. Tam da İslam’ın zuhuru öncesi var olan cahiliyet dönemine benzemekte; bu da cahiliyettir.

Bugün İslam ümmetinin görevi sadece Allah resulü (saav)’in veladetini veya o hazretin meb’us olmasını, bisetini kutlamak değil, bu, onun üzerinde var olan sorumluluğunun çok küçük bir bölümüdür. İslam dünyasının bugünkü asıl vazifesi İslam’ın kendisi gibi, Resulullah’ın kendisi gibi bu dünyaya yeni bir ruh kazandırmaktır, yeni bir atmosfer oluşturmaktır, yeni bir yol açmaktır. Biz, beklentisi içinde olduğumuz bu olaya “İslam’ın modern uygarlığı” adını vermiş bulunuyoruz. Bizler beşeriyet için modern İslami uygarlık peşinde olmalıyız; bu ise güçlerin insanlık

hakkında planladıkları ve hayata geçirmek istedikleri programla temelden farklıdır; bunun anlamı toprakların işgal edilmesi, ele geçirilmesi manasında değil; bunun anlamı halkların haklarına tecavüz olunması değil, kendi ahlak ve kültürünü zorla başka halklara kabul ettirilmesi manasında değil; bu ilahi hediye halklara sunulması, halkların da kendi iradeleri ve kendi seçimleri ile kendi teşhis ve mantıklarıyla kendi yollarını seçmesi demektir. Dünya güçlerinin bugün halkları sevk etmek istedikleri yol yanlış ve saptırıcı yoldur. Bu bizim bugünkü sorumluluğumuzdur.

Günün birinde Avrupa halkı, Müslümanların biliminden, Müslümanların felsefesinden yararlanarak kendileri için bir uygarlığın temelini atmaya başaramamışlardır. Bu uygarlık elbette materyalist bir uygarlık değildi. Avrupalılar 16. ve 17. asırlardan başlayarak, yeni bir uygarlığın temelini atmaya başlamışlardı. Ancak bu uygarlık materyalist temellere dayandığı için aşırı derecede muhtelif araçlardan yararlanmaya başladılar. Diğer taraftan sömürgecilğe yüz tuttular, halkları mağlup etmeye yüz tuttular, halkların servet ve zenginliklerini talan etmeye yüz tuttular. Aynı zamanda içte de, ilimle, teknolojiyle, tecrübeyle kendilerini takviye ediyorlardı ve böyle bir uygarlığı tüm insanlığa egemen kıldılar. Bu, ise Avrupalıların dört beş asır boyunca yaptıkları bir uygulamaydı. Onların dünyaya sundukları bu uygarlık, teknoloji, hız, kolaylık ve yaşam araçlarıyla ilgili bir takım özel cilde ve imkanları insanlara sunmuştur ama insanların mutluluğunu temin edememiştir, adaleti sağlayamamıştır. Tam tersine adaletin kafasına indirdi, halkları esarete geçirdi, halkları fakirleştirdi, halkları aşağıladı, kendi içinde de çelişkilere düştü, ahlaki açıdan bozuldu, manevi açıdan ise kof ve çürük çıktılar. Bugün bizzat batıların kendisi bunu itiraf etmekte. Batılı seçkin bir siyaset adamı bizzat benim kendime, kendi dünyalarının amaçsız, çürük bir dünya olduğunu ve bunu açık bir şekilde hissettiklerini söyledi. Doğrusunu da söylüyor, bu uygarlık dış görünüşte çok şatafatlıdır, ama gerçekte insanlık açısından çok tehlikeli bir iç yüzüne sahiptir. Günümüzde batı uygarlığının içindeki çelişkiler artık kendini göstermeye başlamıştır; Amerika'da bir şekilde, Avrupa'da bir şekilde ve bunların sultanı altındaki öteki bölgelerde ise farklı bir şekilde.

Bugün sıra bizdedir. Bugün İslam'ın sırasıdır. “إِنَّ الدِّينَ بِهَآئِلِدَاؤُهُ أَمَّا يَلَا لَكَ تَو” [3] (Bu günler, öyle günler ki onları insanlar arasında nöbetle döndürür, dururuz.) bugün kendi irade ve gayretleriyle modern İslami uygarlığın temelini atmaları gereken Müslümanların sırasıdır. Müslümanların felsefesinden yararlandılar ve biz de bugün Modern İslam Uygarlığının hayata geçirilmesi için dünya biliminden yararlanıyoruz, dünyadaki mevcut araçlardan yararlanıyoruz ama İslam'ın ruhuyla, maneviyat ruhuyla. Bu işte bizlerin bugünkü görevimizdir.

Bu hitabım genellikle din âlimleri ve gerçek aydınlarıdır. Ben artık siyaset adamlarına pek fazla bir umudum kalmamıştır. Daha önceleri İslam dünyası siyaset adamlarının bu hususta yardımcı olabilecekleri düşünülüyordu. Ama ne yazık ki bu umut artık oldukça zayıflamıştır. Bugün bizim umudumuz tüm dünyada din âlimlerinedir, batıyı kendileri için kible bilmeyen gerçek aydınlarıdır; onlara umut var ve bu mümkündür. Bunun imkansız olduğunu hey dile getirmemeliler; zira bu mümkündür, bu pratikte tahakkuk bulacak türdendir. İslam dünyasının sayısız imkanı mevcuttur. Bizler iyi bir topluluğa sahibiz, güzel bölgelerimiz var, üstün coğrafi özelliklere sahibiz. İslam dünyasında sayısız doğal kaynaklar mevcuttur. İslam dünyasında çok yetenekli ve seçkin insani güce sahibiz ve bunların İslami öğretiler sayesinde bağımsız ruha sahip şekilde eğitilmesi durumunda, bilim alanında, siyaset alanında, teknoloji alanında ve diğer birçok sosyal alanlarda kendilerinden sanatsal yapıtlar, eserler ortaya koyabilirler.

İslam cumhuriyeti bir örnektir, bir deney bölgesidir ve İslam dünyası için bir sınavdır. İslam su ülkeye egemen olmadan önce bizler gerçek manada geri kalmış bir halktık. Bilimsel açıdan geri kalmıştık, siyasi açıdan geri kalmıştık, sosyal açıdan geri kalmıştık. Siyaset âleminde ise münzevi durumdaydık. Bugün İslam cumhuriyetinin ilerlemeleri düşmanların da itiraf etmesine sebep olmuştur. Bugün İslam İnkılabının zaferi üzerinden 35 yıl geçtiği bir ortamda biz bilimsel rütbede, teknolojik rütbede, dünyanın modern bilimlerinin birçoğunda ilerici ülkelerin sıralamasında yer almış bulunuyoruz. Gerçekleri ve hakkaniyeti ispatlanan raporlar bizlere şu anda bizim 7. sırada bulunduğumuzu göstermektedir. Hatta bir yerde altıncı ve başka bir yerde de beşinci sırada bulunuyoruz. İran halkı İslam'ın bereketi sayesinde kendi kimlik ve şahsiyetini göstermeyi başarmıştır; bu daha da genişletilebilir ama şu şartla ki süper güçlerin uğursuz ve ağır gölgesi ülkelerin üzerinde olmasın. Bu birinci şarttır, elbette bunun da masrafı var ve büyük hiçbir iş masrafsız olmaz. Ben, büyük ve güzide şahsiyetlerin katıldığı bu önemli toplantıda

şunu belirtmek isterim ki İslam ümmeti cihadvari ve ısrarlı bir gayret ve girişimle bu dönemin kapısını aralayacak olan İslami uygarlığı tasarlayabilir, temelini atabilir, neticeye ulaştırabilir ve onu insanlığın önüne koyabilir.

Bizler zorla hiç kimseyi İslam'a davet etmiyoruz, biz hiç kimseyi zorla İslam dünyasının sultasının altına getirmek niyetinde değiliz; biz Avrupalılar gibi davranmıyoruz; Amerika gibi amel etmiyoruz. Avrupalılar yola düştü ve Atlas okyanusunda bir adanın yanından hareket ederek Hindistan okyanusuna kadar gittiler. Hindistan gibi çok büyük bir ülkeyle onun yanında yer alan irili ufaklı bazı ülkeleri kendi tasarruflarına geçirdi, talan etti, kendileri zenginleşti ve onları bedbaht ettiler. Onlar işte böylesine ilerlediler. Bugün de aynı işi farklı metotlarla sürdürmekte, başkalarının parasıyla, başkalarının sermayesiyle, başkalarının zenginliğiyle, başkalarının el emeğinin ürünüyle kendileri için ilerleme, kalkınma elde ettiler, kendi dış görünümlerine çeki düzen verdiler. Elbette içten bozulmaktalar, içleri çürümekte, belirttiğim gibi her geçen gün biraz daha koflaşmaktalar. Siz Müslümanların kazanımları düşmanlarınızı rahatsız etmekte, sizlere gelecek olan musibet ve belalar ise onların mutlu olmasına, sevinmesine neden olmaktadır. gelse kötülük ,tasalanırlar gelse iyilik bir Size” :Yani “إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا” ferahlanırlar.”[4] Onlar işte bunun gibiler. Bu Kur'anın kelimidir. Bizim bakışımız onlara olmamalı, onların eline, onların gülümsemesine, onların sinirlenmesine bakmamalıyız. Kendi yolumuzu belirlemeli ve öyle hareket etmeli, ilerlemeliyiz. Bu bizim İslam dünyasında taşıdığımız sorumluluğumuzdur, görevimizdir.

Düşmanın elindeki araçlardan biri bizler içerisinde ihtilaf ve ayrım oluşturmaktır. İslam dünyası Müslümanları, bacılar, kardeşler eğer bu ses sizlerin kulağınıza ulaşırsa; Sünni ve Şii kavramları ve sözcükleri Amerikalının edebiyatında yer edindiği gün bizler kaygılandık, tüm görüş sahipleri kaygılandı. Şii ve Sünni Amerikalıları niye ilgilendirsin ki? İslam'a ve Müslümanlara karşı şirretlikte bulunmaktan başka bir şey elinden gelmeyen filanca Amerikalı Yahudi, Siyonist siyasetçinin İslam dünyası içinde Şii ve Sünni Müslümanlar arasında yargıda bulunmaya ne hakkı var? Sünnilere karşı bir şey söylemekte, Şiilere karşı da farklı bir şey. Şii ve Sünni edebiyatı Amerikalıların söylemlerinde kendine yer edindiği gün burada şuur ve idrak sahibi kimseler ciddi olarak kaygılanmaya başladılar. Yeni bir siyaseti devreye soktuklarını fark ettiler. Şia ile Sünniler arasında savaşın geçmişi bulunuyor, İngilizler bu işte ustadırlar. Biz, gerek burada olsun, gerek Osmanlı imparatorluğu içinde ve gerekse Arap ülkeleri içerisinde İngilizler tarafından Şia ve Sünni Müslümanlar arasında ihtilaf çıkarılması, kin oluşturulması, kavga çıkarılması bunların birbirinin canına düşürülmesi konusunda bayağı geçmişe ve bilgiye sahibiz. Fakat bugün Amerikalılar tarafından hayata geçirilmek istenen plan çok daha tehlikeli ve korkunçtur. Acaba onların gelip de İslam dünyası içerisinde bir fırka, mezhep karşısında başka bir fırka ve mezhebi desteklemesi bizi mutlu mu etmelidir? Kesinlikle hayır! Biz bundan rahatsız olmalıyız, bizde nasıl bir zayıf nokta bulmuşlar ki o zayıf noktayı şimdi bize karşı böylesine kullanmak istediklerine bakmamız gerekir.

Bunlar İslam'ın temeline karşılar. İşin hakikati şudur ki 11 Eylül olayında New York'taki ikiz kulelerin infilakı olayı ardından ABD dönem başkanı bunun bir haçlı savaşı olduğunu söyledi; o doğrusunu söyledi. Kötü bir adamdı ama bu sözü doğru bir laftı: İslam ile müstebirlik kavgası. Elbette o, Hristiyanlık ve haçlı savaşı tabirini kullandı ama yalan söylüyordu; zira Hristiyanlar İslam dünyası içinde tam güvenlik içinde yaşamlarını sürdürmekteydiler ve bugün de bizim ülkemizde durum aynen böyledir. Diğer bazı İslam ülkesinde de durum bundan farklı değil. Onun asıl maksadı dünyanın egemen gücü müstebirlik ile İslam arasındaki savaşı. Bu söz sadakatli, doğru bir sözdü. İslam'ın filan fırkasına muvafığız, filan fırkasına karşıyız gibisinden Amerikanın şimdiki yetkililerinin açıklamaları gerçekleri yansıtmıyor, yalandır, bunlar nifakta bulunuyorlar, riyakarlıkta bulunuyorlar, bunlar da asıl İslam'a karşılar, bunun yolunu ise Müslümanlar arasında tefrika ve savaş ateşini körüklemeye bulmuşlar.

Günün birinde bu ihtilafları Pan İranizm, Pan Türkizm ve Pan Arabizm olarak gündeme getirmekteydiler ama bu siyasetlerinden pek istedikleri sonucu alamadılar, bugün ise mezhep adına anlaşmazlık oluşturmak ve gençleri bir birinin canına düşürmek istiyorlar. Durum böyle olunca da IŞİD ve benzeri gibi terörist örgütler Amerikanın uşaklarının parasıyla, Amerikanın siyasi desteğiyle, Amerikanın müttefiklerinin katkısıyla ortaya çıkmakta ve yayılma imkanı bulmakta ve şimdiki faciayı İslam dünyasında meydana getirmekte. Sonuç işte bu olur.

Bunlar, Şia'ya karşıyız, Sünni'ye taraftarız dediklerinde yalan söylüyorlar. Acaba Filistin Şia mı yoksa Sünni mi?

Niçin Filistinlilere karşı bunca düşmanlıkta bulunuyorlar? Niçin Filistinlilere karşı işlenen cinayetlere karşı tavır takınmıyorlar? Gazze ne kadar bastırıldı? Ürdün Nehri batı Yakası ne kadar baskı altına alındı ve şu anda da ağır baskı altındadır? Onlar ki Şii değiller Sünniler! Amerikalılar için mesele Şii Sünni meselesi değil, İslam'la, İslami ahkam ve kanunlarla yaşamak isteyen, onun için mücadele veren ve onun yolunda hareket eden her Müslüman'ı kendi düşmanı bilmekte.

Amerikalı bir siyasetçi ile röportaj yaptılar; muhabir ondan Amerikanın düşmanının kim olduğunu soruyor. Onun cevabı ise şöyledir: Amerikanın düşmanı terörizm değil, Amerikanın düşmanı Müslümanlar da değil, Amerikanın düşmanı İslamcılıktır, İslami eğilimdir. Yani Müslümanlar İslam'a karşı sorumsuz olduğu, suyuna sabununa değinmeksizin gelip gittiği ve İslam'a karşı bir duyarlılık içinde olmadığı sürece ona karşı düşmanlık duyguları içinde değiller. Fakat İslam'a eğilim, İslamcılık işin içine karıştığı zaman, İslam'a, İslam'ın egemenliğine bağlılık ve mukayyet olma meselesi söz konusu olduğu zaman İslam uygarlığının temeli atıldığı zaman düşmanlıklar da söz konusu ediliyor, doğrusunu da söyledi, onların düşmanı İslami eğilim ve İslamcılıktır. Nitekim İslami diriliş ve uyanış İslam dünyasında baş gösterdiği zaman, ne kadar kendilerini kaybettiklerini, bu hareketi yok etmek için ne kadar yoğun bir çaba içine girdiklerini, onu yok etmeye çalıştıklarını görmekteyiz. Bazı yerlerde başarılı da oluyorlar. Elbette benim sizlere demek istediğim şudur ki İslami uyanış yok edilmeli değil, İslami uyanış inşallah Allah'ın fazlıyla, İlâhi kudret ve kuvvet sayesinde kendi amacına ulaşacaktır.

Onların amacı Müslümanlar içerisinde savaş çıkarmaktır ve ne yazık ki bir ölçüye kadar da başarılı oldular. İslam ülkelerini bir biri ardınca yok etmekte, Suriye'yi tahrip etmekte, Yemen'i tahrip etmekte, Libya'yı tahrip etmekte, bu ülkelerin alt yapılarını yok etmekte. Peki niçin? Niçin bizler bu komplolar karşısında teslim olmalıyız? Basiret elde etmeliyiz. Emirul Müminin Ali (as) şöyle buyurmuştur: “وَرَضَا بِلِهْلِ الْإِسْلَامِ أَمْ لَعْلَهُمْ جَمِيلٌ لَا وَ لَا” :Yani [6] “الصَّبْرُ” [5] gerekir göstermek sabır yolda bu ve etmek elde Basiret [5] Sabreder ve sakınırsanız düzenleri size hiçbir hususta zarar vermez ve Allah, şüphe yok ki ne yaparlarsa hepsini de kavramıştır.

Nitekim eğer sabreder, basiretle hareket edersek, direniş gösterirsek onların oyunlarının etkisi olmayacak, fakat bizler de onlar gibi konuşur, onlar gibi hareket edersek o zaman bir sonucu olmayacak.

Bahreyn'de Müslümanları niçin böyle baskı altına almışlar? Nijerya'da niçin o mümin, takrip yanlısı ıslahatçı şeyh[7] için böyle bir faciaya sebep oldular ve çevresindeki insanlardan bin kişiyi katliam ettiler ve son iki yıl içinde onun 6 erkek evladını şehid ettiler? İslam dünyası niçin bu facia karşısında böylesine sessiz kalmıştır? İslam dünyası niçin bir yıla yakın bir süredir Yemen'in böylesine acımasızca bombardıman edilmesine seyirci kalmıştır? Bir yıla yakın bir zamandır (10 küsur ay) Yemen'de halkın evleri, hastaneleri, okulları, yolları, masum insanları, kadın ve erkekleri en ağır bombardımanlar altındadır Niçin? Bu İslam dünyasının menfaatine mi? Suriye bir şekilde, Irak başka bir şekilde. Bunların amaçları çok korkunç amaçlardır. Onların bu amaçları, kendi tabirleriyle düşünce odalarında tasarlanmakta. Bizler uyanık olmalıyız.

Arz ettim ki benim umudum artık İslam âlimleri ve İslam dünyasının gerçek aydınlarıdır, bunlar halklarıyla konuşmalı, siyasetçileriyle konuşmalılar, İslam dünyası siyasetçilerinden bazılarının uyanık vicdanları bulunuyor, bunu yakından tecrübe etmişiz, bunlar rol ifa edebilirler. Bu toplantıda benim demek istediğim şudur ki Allah Resul'ünün bu veladet günü yıl dönümünde gelin bizler de İslam dininin ilk günde yaptığı ve o günün ölü dünyasını uyandırdığı gerçeğini kendi gayretimize hedef edinelim; bu ise akla, tefekküre, tedebbüre, basirete, düşmanı tanımaya ihtiyacı var, gelin düşmanı tanıyalım, düşmanın komplolarını tanıyalım, düşman'ın hilesine kanmayalım, Allah taala'dan bizlere yardım etmesine, bizleri kendi doğru yoluna hidayet etmesini ve bizleri sabitkadem kılmasını temenni ederim. Arap şair ne kadar de yerinde söylemiştir:

لَدَّ هَرُّ يَقْطَانٍ وَ الْأَحْدَاثُ لَمْ يَنْمَ

فَمَا رُقَادُكُمْ يَا أَفْضَلَ الْأُمَمِ [8]

Kudret dünyası, zer ziver dünyası tüm imkanlarıyla sizlere yöneldiği bir dönemde sizlerin tembellik etmeye, uyumaya hakkınız yoktur.

Allah'ım!

Bizleri İslam'ın ve dünyanın beğendiği şekilde yolumuzu doğru yola hidayet et

Allah'ın selam ve rahmeti ve bereketi sizlerin üzerinize olsun.

[1] - İbni Ebil Hadid'in Nehc'ul Belaga şerhi c.6 S. 340

[2] - Enfal suresi/ 24

[3] - Alı İmran suresi/140

[4] - Alı İmran - 120

[5] - Nehc'ul Belaga – 173 Hutbe

[6] - Alı İmran - 120

[7] - Şeyh İbrahim Zakzaki

[8] / Arap Şair Ahmet Şevki